

Zomervakantie Italië , Garda Meer 2007

Vertrek op 14 juli 2007 naar Klüsserath

De heerreis naar Klüsserath is zeer goed verlopen, geen file gehad en de camperplaats was zeer goed aangegeven. Is een grote weide langs de oever van de Moezel, ze vroegen 5 €/nacht en 1,5 € voor elektriciteit. Toen we na onze verkenningsocht terug bij de motorhome kwamen ging de automatische ontsteking van de koelkast. Toen hij na heropstart nog steeds bleef ontsteken : "shit, wat is dat nu, begint al goed !!!" Heb toen het gasfornuis geprobeerd en dat was in orde. Heb toen het verluchttingsroosters van de koelkast aan de buitenkant afgenomen en het brander nagekeken en moeten vaststellen dat eigenlijk alles ok was, de brander was aan, alleen dat getik van de automatische ontsteking wilde niet stoppen ondanks deze zich bij de vlam van de brander bevond en aldus toch moest opwarmen. Toen heb ik de knop voor de ontsteking maar afgezet, anders zal hij het niet lang uithouden. De koelkast werkte, maar zou de gastoevoer dichtgaan als de vlam zou uitgaan door vb. wind of zo ??? Daarna hebben we onze eerste fietstocht ingezet naar Köwerich, Leiwien en terug langs Trittenheim naar Klüsserath. Terug aan de mh hebben we ons eerst fles wijn gekraakt, de visschotel kwam iets later. Om zes uur kwamen ze afrekenen en bestelden we broodjes in de hoop ze morgen vroeg op de trap te vinden. De afwas is voor morgen.

15 juli 2007

Vandaag stond te trip naar Meersburg op het programma, dat zouden we liefst langs gewone wegen doen, niet altijd de autosnelweg (files?) dus de gps op economisch gezet. Daar gingen we , we passeerden enkele dorpjes waar we gisteren nog door fietsten en reden steeds maar hoger en hoger door de wijngaarden ????. Marina was er niet gerust in waar zou dat eindigen (op de top zeker ??) Tijdens onze rit naar ?? heeft Marina toch enkele mooie foto's getrokken, maar toen we bijna boven nog een zandweg werden ingestuurd door de vriendelijke stem op de gps, zijn we toch maar terug naar beneden gereden. Er was toen helemaal geen sprake van een vriendelijke stem uit de gps maar eerder een zaag (herbereken route, herbereken route, keer terug, ...) Hebben toen maar eerst een stuk normale weg genomen richting Meersburg. Toen Ulla van de gps mij niet de oprit naar Koblenz liet nemen was voor mij ook een raadsel en ik hup de oprit naar Koblenz op want Meersburg ligt toch in de richting van Koblenz zeker. Toen Ulla maar bleef protesteren begon bij mij een belleke te rinkelen Koblenz , Konstanz ??? het zal aan de wijn gelegen hebben gisteren avond zeker ? Dus autowegje af en terug op, wat een rit van 5 uur moest worden werd er eentje van 7 uur want tot tweemaal toe kwamen we in een file terecht. Aangekomen in Meersburg vonden we een mooi plaatsje op de parking Allmend. Hier raakten we aan de babbel met een koppel uit Gistel bij Oostende die al een

tijdje aan het rondrijden zijn in Duistland. Na de barbecue en de afwas werd de avond afgesloten met een wandeling door het stadje Meersburg, morgen gaan we enkele fotookes trekken.

16 juli 2007

Meersburg, ditmaal geen broodjes op de trede, dan maar nen boterham met confituur. Vroeg vertrokken naar het stadje want we gaan met de boot naar Mainau. Met koele bries in de brandende zon stevenden we af op het bloemeneiland Mainau. Na veel km's, oo's, wauw's en frisse pinten en heerlijke Duitse taart ging het weer richting Meersburg. Het plaatse in de schaduw en windje op de boot was meer dan welkom. Niet met de pendelbus maar met veel tussenstops, ijsjes en fotootjes ging het te voet richting Allmend parking. In de motorhome was het om te bakken, heb overal gezocht naar dat knopje voor de airco maar niet gevonden, zal voor volgend jaar zijn zeker?? s'Avonds zijn we gaan buurten bij onze nieuwe vrienden uit Oostende.

17 juli 2007

Om 8u30 vertrokken we richting Füssen, onderweg gestopt bij een groot winkelcentrum, maar mb's waren er blijkbaar niet welkom (balkjes in de lucht) dan maar door. Effekens doorgereden naar Bregenz om tegen Oostenrijkse prijzen te tanken. In Füssen zijn we gaan staan op de camperplaats tussen de Lidl en Aldi. Eerste werkje water lozen en langs de sani. Na de broodjes 's middags zijn we met de fiets naar de Lechfalle en Klamm (een waterval tussen de Füssener See en de Forggensee) gereden, daarna ging het naar het

Koningschloss Hohenschwangau. Dit Schloss kon men alleen van binnen bezoeken onder begeleiding van een gids, met een wachttijd van meer dan 3 uur besloten we maar te voet er naartoe te gaan. Na heel wat metertjes bergop hebben we daar toch wel enkele mooie foto's kunnen trekken. Na onze terugtocht naar de camperplaats zijn we hier aan de praat geraakt met een Nederlands koppel uit Friesland, hierna was het weer tijd om de barbecue aan te maken voor de nodige worstjes en satés met een frisse pint of wijntje.

18 juli 2007

Vandaag stond er een dagje fietsen en het tweede kasteeltje bezoeken op het programma. We zouden een ritje rond de Forggensee maken (of toch proberen) Vol goede moed vertrokken we (wisten toen niet dat deze rit ongeveer 32 km's lang was) Het water heeft een rare kleur, dezelfde als gisteren bij die waterval, groen/blauw. Na heel wat zweten en afzien hebben we de rest van de tocht maar laten liggen voor een andere keer en zijn na een tijdje omgekeerd. Na de middag was het andere kasteel aan de beurt, Schloss Neuschwanstein. Maar ook hier was er een wachttijd die nog groter was als gisteren. We konden toen kiezen Japannerkes kijken of te voet 45 minuten omhoog naar het kasteel, het werd eigenlijk de alle twee daar er om de 10 meter een spleetogje rondliep. Het kasteel was wondermooi vanuit de verte maar eens dichtbij viel het wat tegen, je stond te dichtbij om die hoge torens op de foto te krijgen. Op de terugweg maakten we nog een ommetje om naar de Schlucht te gaan kijken met boven de waterval de Mary's bridge. Nu was het tijd voor een braadworst, na het schrijven van een paar postkaartjes konden we de tocht naar de mh. aanvatten waar we een verkwikkende douche namen.

19 juli 2007

Vertrek in Füssen om 8u30 voor de reis naar Riva del Garda, we zouden langs de Fernpass en vervolgens de Resiapass rijden voor een tolvrije rit naar het Garda Meer. Nog voltanken in Oostenrijk, het was de bedoeling te stoppen in Resia bij de kerktoren in het water. Eenmaal aangekomen aan het Resia meer moesten wij vaststellen dat deze plaats

niet meer zo mobilhome vriendelijk meer was en zijn we gewoon doorgereden om te eten bij de kabelbaan te Latch (waar we vroeger nog op de camping gestaan hebben) Aangekomen in Riva reden we naar de camperplaats langs de Via Brioni waar we zo maar eventjes 5 Belgische mh's zagen staan. Ondanks het warm, te warm was hebben we een wandelingetje langs het strand gemaakt. Een poging om een Belgische krant te kopen mislukte, morgen meer geluk. 's Avonds een wandeling door het stadje Riva bij valavond en genoten van een natje op het terras aan de haven waar we vergast werden door een optreden van een Chinese Pavarotti : o solo mio

20 juli 2007

Vandaag was het iets koeler (31 graden in de schaduw) en een fris windje aan het meer. Dus tijd om iets aan ons kleurtje te doen op het strand. Toen we terug aan de camperplaats aankwamen waren er al 3 Belgen vertrokken, maar naast ons stond er een nieuwe, net terug vanuit Toscane met een tussenstop in Torbole op de @transit camperplaats. Om 7 uur was het tijd om de barbecue aan te steken en het bakken kon beginnen. Al bij al hadden we een rustige dag ingelast, want morgen gaan we weer fietsen.

21 juli 2007

Vandaag zij we naar de Cascade di Varone gefietst, deze waterval in de rotsen ligt op ongeveer 5 km van Riva, soms fatsoenlijk berg op fietsen. Bij het binnenkomen aan de toegang overviel ons een welkome koelte. Op het koele wandelpad ernaar toe kwam een steeds luider wordend gedruis ons tegemoet. Vol spanning gingen we de eerste grot binnen, langs alle kanten kwam de waternevel op ons af we waanden ons meteen niet meer in het warme Italië maar in het koele noorden. Het was een fantastisch schouwspel om de kracht van het water te zien neerkomen langs de rotswanden, die reeds door de jaren heen gedeeltelijk weggesleten waren door deze enorme waterkracht. Verder langs het wandelpad ging het naar boven, hier was een lange gang uit de rotsen gehouwen om ons een toegang te bieden tot de eigenlijke grote grot. Ook hier een enorme waterkracht, we zagen goed de spiraalvormige uitslijtingen door het water. Eenmaal terug aan de uitgang ging het in vliegende vaart richting Riva. We waren juist op tijd voor de aankomst mee te maken van de Transalp, een etappetocht met de mountainbike wedstrijd door de

Alpen met als eindaankomst Riva del Garda. Aan deze wedstrijd namen tot onze verassing heel wat Belgen deel, die we dan ook later op de camperplaats tegenkwamen. Na de aankomst zijn we nog wat gaan rond kuieren in het stadje en dan terug naar de mh. 's Namiddags zijn we nog wat gaan zonnebaden op het strand, en een reuze ijsje gaan eten in de Flora, een ijssalon met precies alleen maar grote ijscoupes. En de avond kon beginnen, heerlijk slenteren langs de promenade op het strand, de kleine steegjes waar de winkels blijkbaar altijd open zijn tot laat in de avond, terrasje meepikken,

22 juli 2007

Vandaag stond er een serieuze voettocht op het programma, een tocht naar het Bastion op de berg van Riva en misschien wel iets hoger naar het kapelleke. Eerst zoeken waar de wandelweg begint en de tocht naar boven kon beginnen. Na heel wat puffen bereiken we het Bastion, deze waren ze aan het restaureren, zodat we er niet al te dicht bij konden. Een poging om de kapel te bereiken was iets te hoog gegrepen, eerst nog wat oefenen zodat we binnen een paar jaartjes nog eens een poging kunnen wagen. Na onze afdaling hebben we nog wat rond gefiets in de stad, volgens Marina fiets ik nogal gevaarlijk, roekeloos Heb daar zelf niets van gemerkt. Daar er nogal wat wind stond besloten we om nog een paar uurtjes te gaan zonnen op het strand. Daar er door de wind veel zand rondvloog was een goede douche meer dan welkom, tijd om te eten. Met s'avonds nog een terrasje in de schaduw van de Torre Apponade aan de haven sloten we onze laatste avond in Riva af.

23 juli 2007

Vandaag stond de trip naar Malcésine of door naar Garda op het programma. Daar we in Malcésine geen fatsoenlijk plaatsje vonden zijn we maar doorgereden naar Garda, waar we een camperplaats vonden op een grote parking waar we vroeger al eens met de auto gestaan hebben. Eenmaal aangekomen in Garda hebben we het stadje bezocht en langs de bakker geweest om een Gardanees ? brood met olijven erin te kopen. Het was vandaag weer drukkend warm en zijn we na een tijdje de koelte van de vele smalle en gezellige steegjes in het stadje Garda gaan opzoeken. Na een wandeling op de promenade langs het strand zijn we op zoek gegaan naar een winkel in het centrum zelf, maar dat viel niet mee, later heb ik gelezen dat er even buiten de stad in Costermano een groot winkelcentrum is. Die avond gingen we eens lekker uit eten, mijn keuze was snel gemaakt. Ik koos voor de spaghetti allo scoglio (met zeevruchten) en Marina koos voor een pizza.

De avond werd afgesloten met het kraken van een fles wijn op ons privé terrasje.

24 juli 2007

Na een heel onrustige nacht, veel te warm, besloten we van terug te keren naar het iets koelere Duitsland. Maar eerst zouden we nog naar het bedevaartsoord Spiazzi rijden om een bezoekje te brengen aan het kerkje tegen de rotsen, Madonna Della Corona. De kerk kun je bereiken via een wandelpad die eigenlijk een kruisweg is met om de zoveel meter een afbeelding. Het weer was prachtig en we hadden een uitstekend uitzicht op het ondergelegen dal. Vertrekkende vanuit Spiazzi besloten we om de rit over de bergen van de Monte Baldo te doen. Een heerlijke weg om te doen, wel opletten dat je geen weg neemt met het waarschuwingsteken max. 2,5m hoogte. Op deze tocht die steeds maar omhoog ging werden de foto's steeds mooier naarmate we hoger reden, het passeren van tegenliggers, zelfs een collega motorhome bestuurder, viel voor ons wel mee. Als we een tegenligger hadden werd toevallig op die plaats de weg iets breder, zal wel door ons bezoekje aan de Madonna gelegen hebben zeker. Omstreeks 13 uur namen we de tijd om rustig hoog in de bergen iets te eten op een mooi aangelegde picknickplaats. De weg die

we namen vanuit Spiazzi ging naar M. Dossoli, S. Giacomo naar Mori om daar weer normaal te doen en langs de S12 richting Trento, Bolzano, Merano naar de Resiapass te rijden. Daarna ging het richting Kempten, Reute (Fernpass) naar het stadje Bad Waldsee. Op onze weg richting Duitsland kwamen we geregeld in enkele fikse regenbuien terecht, op sommige plaatsen in Oostenrijk stond de weg zelfs onder water, zodat onze mh. een gratis poetsbeurt kreeg. De camperplaats was gelegen op de parking van het Bad Waldsee Therme, ondanks het opgenomen is in de lijst Top-camperplatz was het niet aangegeven, overal naar de parking stonden borden, uitgezonderd plaatselijk verkeer en moest je al weten dat je op de parking van de Therme moest zijn, zodat we na even zoeken om 21u30 aankwamen. Na een biertje en wat meer ... kwamen we aan onze verdiende nachtrust toe. 's Nachts werden we opgeschrikt door een slag op de motorhome, wat was dat ??? , eens buiten gekeken niets te zien, wordt vervolgd ...

Madonna Della Corona

25 juli 2007

Na de regen komt de zonneschijn zeggen ze, dat is zo in Bad Waldsee want we werden gewekt door de zonneschijn die binnen piepte, alvast een goed begin. Eens langs de info gelopen om wat foldertjes en onze kennismakingsronde kon beginnen. Wat ons opviel waren het groot aantal doktors en apotheken in het kuuroord stadje. Op verschillende plaatsen in de stad stonden kleurrijke ooievaars opgesteld, waarom? Nergens stonden er

palen met platvormen als broedplaats voor deze steltlopers. Het stadje had een zeer mooie Stadtsee, maar volgens het plannetje moest er nog een tweede zijn, de Schlossee. Dit hebben ze goed verstopt want we hebben heel wat km's gelopen eer we het gevonden hadden, het lag er trouwens wat onderkomen bij in vergelijking met de Stadtsee. Of ze hier goede ijs hadden? Ja ze hebben hier goede ijs. Ik ging eerst voor een ijskaffee met een stuk tiramisu maar vertrok daar toch maar na een coupke malaga met een flinke scheut rum in, Marina die kon de aardbeiencoupe niet weerstaan, kwestie van op gewicht te blijven (wij alle twee hé) na onze lange voettocht !! Daarna naar de winkel geweest want vanavond stond er barbecue op het menu.

En nu het vervolg van de nachtelijke klopp op de motorhome:

Neen ze hadden onze oude fietsen niet verwisseld met nieuwe mountainbikes, neen ook hadden ze geen airco geïnstalleerd boven op de mh., wat dan wel? We stonden langs een appelboom en er hing toch wel geen tak met appels boven ons. En ik eens kijken boven op de mh. en jawel pardoes op mijn zonnecel lag een appel, gelukkig zonder erg, maar ik heb mij toen toch maar een meterke verplaatst. Vandaag raakte ik aan de praat met een Nederlands koppel met twee kinderen langs ons, zij waren van Nijmegen. Tijdens het gesprek kwam onze geplande reis naar Triberg met zijn watervallen aan de orde, zij gaven mij de raad om naar Rijnwatervallen in Schaffhausen net over de Zwitserse grens te gaan i.p.v. naar Triberg, wat we dan ook maar gedaan hebben.

26 juli 2007

Om 8 uur stond ik buiten op wacht want de bakker kwam langs. Toen hij toeterend aangereden kwam ontstond er een volkstoeloop van camperbewoners, ik dacht even dat hij maar vijf broodjes bij had omwille van de toeloop, maar dat was niet zo hij had een ruime keuze aan allerhande broodjes. Om 9 uur waren we weg voor onze reis naar Schaffhausen in Zwitserland, eindelijk weer rekenen in Frankskes, wel Zwitserse, maar dat is toch iets anders dan die euro's. Al was betalen in euro's zo net over de grens met Duitsland geen probleem. De waterval viel redelijk mee, breed, indrukwekkend, maar ik had ze toch liever gezien met wat meer niveau verschil of trappen. Maar toch dit moet je gezien hebben als je in de buurt bent. Na een paar uurtjes daar vertoeft te hebben ging de tocht verder naar het Duitse Bad Durnberg. Ook dat was een camperplaats uit het Duitse lijstje Top-camperplatz. Deze camperplaats was over verschillende parkings verdeeld, wij opteerden voor parking 1 waar het nog relatief rustig was. Na een wandeling op de camperplaats, waar kunnen we water lozen, sani, ... als we morgen terug vertrekken? Daarna hebben we ons even in onze zeteltjes laten zakken want het zonnetje scheen. s' namiddags hebben we dan een fietstocht gedaan door het stadje Bad Durnberg en moeten we toch zeggen dat het vorige wellness-stadje Bad Waldsee toch

twee sterren meer verdiende, ook zijn we langs de slager langsgelopen want ook deze avond stond er barbecue op het menu.

27 juli 2007

Aangekomen in Mettlach in het Saarland zijn we op zoek gegaan naar de parking met camperplaatsen gelegen aan de Bahnhofstrasse (Parking Ziegelbrücke), de bedoeling is te fietsen naar de Saarschleife maar dit was een beetje tegengevallen omdat de goede oeverkant afgesloten was voor wandelaars en fietsers wegens steenval om de weg langs de Saar. Dus hebben we maar langs de andere oeverkant gereden, maar konden aldus het uitzichtpunt Cloef niet bereiken. Ook omdat er geen volk te bespeuren was op de overzetplaats. Toch was het een leuke en rustige fietstocht langs de Saar, ver weg van de drukke autowegen. Het stadje zelf stelde niet veel voor, alleen een straatje met terrasjes. Na onze wandeling door Mettlach zijn we iets gaan drinken op het grote overdekt terras van de taverne langs de camperplaats, deze taverne was verbonden aan de Abteibrauerei. Ik vond het biertje dat ze daar serveerden (van hun brouwerij) maar zus en zo, eigenlijk mijn smaak niet of niet voor herhaling vatbaar (geef mij dan maar een weisse) en het appelsapje dat Marina kreeg had eigenlijk naar een cappuccino moeten smaken, maar voor ik het door had was de dienster al weg. Morgen gaan we stroomopwaarts richting Saarburg.

28 juli 2007

Vandaag was het een dag met veel vraagtekens, want het was beginnen regenen. Door de regen was het rode kiezelzand of was het gravel zoals op een tennisterrein een

plakkerige bedoening geworden, het kleefde aan de schoenen en dat was dan weer zeer vervelend als je de mh. binnenging. Toen we vertrokken en de keggen wilden binnenhalen zaten we weer met die rode viezigheid, het waren precies rode keggen in plaats van gele. En zo vertrokken we naar Saarburg in de hoop dat het zou stoppen met regenen, wat ons opviel onderweg was dat de weg en de gebouwen in deze streek er eigenlijk vuil of eerder aan de rode kant kleurden door de rode aarde/stenen/stof die daar blijkbaar overal langs de Saar aanwezig is. Bij onze aankomst te Saarburg bleken de coördinaten die we thuis opgeschreven hadden niet te kloppen, de ene was in een doodlopende straat midden een woonwijk de andere zomaar op de weg (een tiental meter voor een tunnel) dus maar wat rondrijden een uitkijken naar een plaatse of parking waar we konden staan. Uiteindelijk vonden we toch het camperplaatsje, we kozen ervoor om naar het centrum van Saarburg te fietsen en daar dan wat te voet door te slenteren. Nadat ik de fietsen klaargemaakt had begon toch wel weer niet te regenen zeker en na lang nadenken lieten we Saarburg achter ons (zal voor een andere keer zijn) op zoek naar beter weer richting Moezel. We volgden de weg langs de Saar tot waar deze in de Moezel uitmondde en vervolgden nog steeds in de regen onze weg naar Trier. In Trier vonden we een grote camperplaats/camping? Aan de rand van de stad, er kwam al direct een man op ons af vermoedelijk om zijn kassa te spijsen, maar omdat het regende draaide ik toch maar de andere kant op naar de grote erlangs gelegen parking waar er een vijftiental motorhomes stonden, want betalen voor misschien een paar uurtjes daar te staan in de regen vonden we maar wat gek. Op de parking zijn we aan de praat geraakt met een Nederlands koppel dat buiten een sigaretje stond te roken, ook zij kwamen uit Italië en hadden last gehad van de warmte. Enige tijd later zijn we ook daar maar vertrokken want Trier gaan bezoeken in de regen ??? dan maar door naar Belgenland om in de namiddag (als de regen is verdwenen en de zon lustig schijnt ???) St. Vith te gaan verkenning. Toen we in St. Vith aankwamen was inderdaad de regen verdwenen en deed de zon alle moeite om door de wolken te priemen, wat haar even later ook lukte. Het was in dat stadje heel gezellig, winkeltjes, terrasjes waar dan nog eens volk buiten zat, dat hadden we in Saarland de afgelopen uren niet gezien. We zijn ook eens langs de info gelopen kwestie van wat foldertjes mee te nemen en mijn oog viel direct op dat foldertje van het Biermuseum te Rodt, over dit museum had ik Julien al eens horen praten, dus onze volgende bestemming lag vast, op naar de biertjes. Het was daar een gezellig plaatsje, zeker tussen al de flesjes, eerst onze dorst gaan lessen met een streekbiertje en een stuk warme appeltaart met ijs. Daarna zijn we een lange wandeltocht begonnen, met o.a. het bosleerpad waar er bij de verschillende bomen, struiken een bord stond met wat uitleg. Toen we uiteindelijk het museum terug bereikten waren we net op tijd om voor sluitinguur iets te eten. Na het eten nog wat doorgespoeld met streekbiertjes

..... en de laatste reis kon beginnen, richting Ham.